

**Svar på Interpellation av Andrea Hedin (M) till utbildnings-, arbetsmarknads- och personalborgarrådet Emilia Bjuggren (S) om den rödgröna majoritetens avsikter med att vända flickors sjunkande skolresultat i Stockholms grundskolor
Dnr KS 2024/1183**

I skoldebatten har ”tjejskolan” varit ett återkommande tema de senaste åren. Debattörerna upprörs över tjejers goda skolresultat och menar att skolan är utformad till flickornas fördel.

De senaste decennierna har mycket riktigt flickor som grupp presterat bättre än pojkar och glappet är konstant över tid. Det gäller framförallt i ämnen som är mer kopplade till läsförståelse, medan skillnaderna i matematik varit små. Den nyligen publicerade TIMSS-studien visar att pojkar i Sverige i genomsnitt presterar högre resultat i matematik än flickor, i både årskurs 4 och 8.

Att betygsresultaten nu sjunker något för flickor i Stockholm och särskilt för tjejerna i de av våra skolor som har tuffast förutsättningar är oroande och något även jag reagerade starkt på. Vi behöver följa utvecklingen noggrant men bör vara försiktiga med att dra några tydliga slutsatser baserat på ett enskilt år. Däremot hoppas jag att vi alla nu kan enas om att det är dags att lämna den ytliga debatten om att vi har en ”tjejskola” som missgynnar pojkar bakom oss. För vi vet att den största skillnaden i skolresultat inte är skillnaden mellan pojkars och flickors betyg utan när hänsyn tas till föräldrarnas utbildningsbakgrund.

I Stockholm har vi riktigt bra kommunala skolor med motiverade elever, fantastisk skolpersonal och kunskapsresultat därefter. Betygssnittet i vår kommun är några av de högsta i landet och vi har 92 procent behöriga lärare. Men det absolut största problemet i våra skolor idag är fortfarande ojämlikheten och kunskapsglappet mellan de eleverna med bäst och sämst förutsättningar hemifrån.

Utifrån de analyser utbildningsförvaltningen gjort av årets resultat ser vi att vi behöver stärka insatserna i specifikt matematik och simning, där många elever inte når målen. Vi ser också att Stockholms skolor tyvärr följer den nationella utvecklingen där andelen niondeklassare som är behöriga till gymnasieskolans nationella program sjunker något.

Vi kan heller inte tro att allt kan lösas i högstadiet. Betygen som en elev får i nionde klass är resultatet av tio års skolgång. Jag är övertygad om att för att alla elever i Stockholm ska klara skolan behöver vi hålla i och stärka mycket av det beprövade arbete som redan görs, från förskoleklass till nian. Vi ska ha en stark socioekonomisk omfördelning för att kompensera skolor med tuffare förutsättningar och jobba ännu vassare med tidiga insatser för elever i behov av särskilt stöd. I våra skolor ska både flickor och pojkar känna att skolan är en trygg och utvecklande miljö där de får möjlighet att lyckas.

Stockholm den 9 december 2024

Emilia Bjuggren